

Adresă:

str. Smârdan nr.13

Numere de telefon:

tel/fax 0232-217975,

0332-800876

e-mail rwschool@wurmbrand.ro

MUGURI

Din cuprins:

pag3

Cine sunt...MUGURI?

pag5

Martirul viu

pag6

Recunoștința

pag9

Cum ne comportăm la spectacol?

*Primăvara este unul din cele
mai frumoase daruri oferite de
Dumnezeu*

Calendar Wurmbrand

Septembrie 🌸 școala își deschide larg porțile pentru un nou început de școală;

Octombrie: 🌸 fiecare clasă “a gustat” din bogăția de culori a toamnei, prin drumeții în natură;

Noiembrie: 🌸 Ziua Recunoștinței – minunat prilej de a mulțumi;

Decembrie: 🌸 serbarea de Crăciun;
🌸 inspecție frontală de la ISJ;

Ianuarie: 🌸 încheierea semestrului I cu rezultate frumoase la învățătură și purtare;

Februarie: 🌸 începe un nou semestru; înmânarea diplomelor celor care au dovedit în mod deosebit RECUNOȘTINA;

Martie: 🌸 MĂRȚIȘOARE pentru mame, educatoare și învățătoare;
🌸 sărbătorim “Zilele Școlii” noastre.

Portrete

Autoportret

Copilăria mea e plină de năzbâtii. Tot timpul am fost năzdrăvan. Mama spune că de mic eram curajos. La aproape nouă luni am pornit să merg în picioare singur.

Când am mai crescut am fost la fel de curajos. Mie mi-a plăcut să fiu liber.

Într-o zi am plecat la țară, iar eu m-am dus pe câmp. Simțeam nevoia să fiu liber. Am mers departe de casă. Casa era foarte mică din depărtare. Părinții mei și bunicul mă căutau peste tot, chiar și în fântână. Ei strigau după mine. Nu știau unde am dispărut, dar eu nu aveam nici o grijă. Eu mă simțeam bine sub cerul liber. La un moment dat m-am dus pe drum, ei erau tot pe drum, dar departe. Toți mă căutau. Eu am alergat spre ei. Cu toții erau bucuroși să mă vadă viu și nevătămat.

Ștefan Chișcaru
Clasa a III a

★★★★★★★★★★

Robert Leonte

Între elevii responsabili din clasa noastră se găsește și Robert Leonte. El este un elev responsabil, ascultător și generos. Se consultă cu toți colegii și este drept și cinstit. Îl apreciem pentru că are inițiativă și încurajează și părerile celorlalți. O trăsătură de caracter care nu se găsește la multă lume dar el o are din plin, este modestia. Când este felicitat, evită să se laude. Robert se abține de la multe năzbâtii și de aceea este așa cuminte. În clasa noastră există grupuri în care se discută problemele clasei. Robert se implică mult ca șef al clasei în activități. El este un bun exemplu pentru cei mici, dar și pentru copiii care nu se pot autocontrola.

Robert este un bun conducător și are multe calități.

Sunt fericit să am un așa coleg.

Chițescu Robert
clasa a IV-a

★★★★★★★★★★

Portrete
Portrete

Echipa de redacție

Redactori:

Robert Leonte (clasa a IV-a)
Ana Andreea Climantiano (clasa a III-a)
Deborah Ursache (clasa a II-a)
înv. Elena Ilie

Tehnoredactor:

prof. Luiza Șuşu

Recreativ

Din ghidușiile noastre

Îmi amintesc de ghidușiile din clasa întâi până acum în clasa a IV-a. Eram mici și poznași cu tot felul de ghiduși. Ne uitam toți la copertile goale fără nici un haz, așa că am desenat oameni cu mustață, ochelari ciudați și tot ce ne sfătui imaginația.

La început credeam că orele ni le alegeam singuri, pentru că încă nu l-am cunoscut pe Domnul Orar, așa că ne-am pregătit de desen când aveam matematică. Îmi amintesc că la ora de sport săream pe saltele, făceam tumbe și alergam unul după altul, dar nu știam care este cel ce prinde. Îmi amintesc că atunci când ieșeam la aer liber, ne prefăceam că suntem tot felul de personaje: din desene, din filme și jocuri. Fetele vroiau să fie toate un personaj anume.

Când am auzit prima oară că mergem în excursie am tresărit de fericire. Toți vorbeam despre asta și spuneam ce-o să ne luăm acolo. Andrei Agrigoroaiei era un copil hazliu și săritor. El făcea ca un robot din spațiu, ca un clown și tot felul de fețe hazlii. Îmi amintesc cum ne jucam de-a poliștii și hoșii, sau când jucam de-a v-ați-ascunselea prin școală, sau prinsa. Timpul a trecut repede. Eram în clasa întâi și acum suntem în a IV-a. Câte pozne....dar ce frumos a fost....

Timotei Baci

Glume

-Gigele, ai avut de făcut compunerea "La magazin". De ce ai scris doar două rânduri?
-Pentru că magazinul era închis...

Mirciulică asista la un concurs de atletism.
-Tată, ăștia care aleargă, vor lua toți premii?
-Numai primul dintre ei, fiule.
-Atunci ceilalți de ce mai aleargă?

La ora de limba română, învățătoarea îi întreabă pe elevi:

- Cum o să spunem la viitor "eu casc"?

Elevul:

- O să spunem "eu dorm".

Identitate

Cine sunt...MUGURI?

Cu vreo cincisprezece ani în urmă, a răsărit un copăcel firav undeva, într-un cartier al Iașului, într-o grădină străină (mai precis, un spațiu închiriat).

Avea să întâmpine multe vânturi potrivnice, vremuri de secetă arzătoare sau furtuni amenințătoare. Dar în ciuda atâtor greutăți, copăcelul nostru a crescut, a crescut mereu, ocrotit și chiar răsfățat de puterea Cerului, trimițând ramuri bogate spre lumină, tot mai pline de rod de la un an la altul. *Este o minune*, spun mulți dintre aceia care au gustat din roadele minunatului copac ori s-au răcorit doar, pentru un timp, la umbra lui binefăcătoare.

Minunea despre care vorbim nu e altceva decât școala noastră, Colegiul *Richard Wurmbrand*.

Roadele lui? Ce altceva ar putea să fie decât școlarii mari și mici, copii minunați, crescuți în spiritul dragostei, al respectului și responsabilității; absolvenții de liceu dezinvolți, bine pregătiți și orientați pentru viață; gimnaziștii dornici de lucruri mari, gata să ajute, gata să mulțumească recunoscători, generoși fără a aștepta ceva în schimb...Școlarii mici, roade în devenire, *mugurii* Colegiului, fragezi la minte și la trup, sunt curajoși, politicoși, plini de inițiativă și vise îndrăznețe. Deși abia au descoperit scrisul, ei au o mare dorință, aceea de a „născoci” o revistă a lor. O revistă numai a lor, în care să scrie ei, în care să se oglindească devenirea lor, și care să se numească...MUGURI.

Și cum acești muguri își trag seva dintr-un copac atât de minunat roditor, cum este Colegiul *Richard Wurmbrand*, cu siguranță vor izbuti să-și vadă visul cu ochii.

înv. Elena Ilie

★★★★

Mugurii se prezintă

Suntem tobă de
carte

“Personalități” puternice,
dar totuși...rămânem copii
jucăuși

Mici și ambițioși

Suntem tari la gălăgie,
dornici să fim laudați și
puși pe fapte mari

Școala noastră

„Școala cea mai bună e aceea în care vezi alături de tine suflete care-ți sunt ca frații și surorile.” (Nicolae Iorga)

Au cuvântul cei mai mici școlari!

Ce îți place mai mult la școală?

Clasa I

„Îmi place tot, tot, dar cel mai tare la ora de engleză” (Sebastian Mărginean)

„Îmi plac poveștile. După-amiaza ascultăm și povești așa de frumoase...” (Alexandru Cojocariu)

„Îmi place doamna învățătoare și domnul de sport; cel mai frumos este la lecția de educație fizică.” (Ștefan Pricope)

„În școala noastră este cel mai frumos pentru că învățăm și după-amiaza, mâncăm la școală, ne odihnim pe canapea...” (Leonard Darie)

„Mie îmi place cunoașterea mediului pentru că învățăm să protejăm natura, facem și jocuri, excursii.” (Mihai Pruteanu)

„Aici la școală îmi place că învăț cum să fiu generoasă și responsabilă; la ora de caracter facem multe jocuri și desene.” (Teodora Perju)

„Mie îmi place programul de după-amiază pentru că îmi fac lecțiile, citim povești, dar ne și odihnim.” (Codruț Iftode)

„Îmi place mult să învăț, să scriu, dar la această școală avem și lecție de calculator și asta îmi place cel mai mult.” (Marina Andreea Deaconescu)

De ce ai ales să înveți la această școală?

Clasa a II-a

„Pentru că este o școală creștină și aici primesc o educație frumoasă” (Teodor Chițescu, clasa a II-a)

„Frații mei mai mari învață tot în această școală și ne place mult aici” (Sara Dascălu)

„Mama mea a aflat că se fac activități frumoase, deosebite. Eu mă simt bine la această școală” (Petrea Ștefan)

„Este o școală ferită de lucruri rele cum ar fi drogurile.” (Toma Mara)

„Pentru că îmi fac lecțiile la școală și doamnele de învățătoare se ocupă de copii într-un fel deosebit” (Ilie Emanuel)

Școala mea dragă

Când mă trezesc dimineața, gândul mă duce spre școală.

În jumătate de oră am și ajuns. Urcând scările, îmi văd aproape toată școala.

În clasă văd cine este de serviciu. Apoi mergem în bancă și începem orele. Ne îndreptăm gândul spre Dumnezeu și Îl rugăm să ne ocrotească.

La ora doisprezece mergem la masă, iar când terminăm ne recreăm pe covor, pe canapea.

E frumos la noi în clasă. Avem tablouri, poze, multe lucrări de ale noastre și panouri.

Eu îmi iubesc școala și vreau să vină și fratele meu să învețe la această școală.

Deborah-Olivia Ursache,
clasa a II-a

Ce voi povesti prietenilor din Liban despre colegii de la Colegiul „Richard Wurmbrand”

Când voi merge în Liban le voi spune rudelor mele:

„- Colegiul la care merg se numește „Richard Wurmbrand”. Este o școală mare, frumoasă, cu învățători buni, înțelegători, dar și severi, care ne învață lucruri de folos în viață. Aici este un cabinet medical, stomatologie, o bibliotecă, secretariat, cancelarie, cantină, amfiteatru, multe săli de clasă și laboratoare.

În această școală avem opționalul „Mai întâi caracterul”. La această oră învățăm cum să avem un caracter frumos, să fim un exemplu bun, să ne comportăm civilizat. Este dat un animal ca exemplu la fiecare trăsătură de caracter.

Școala este creștină și ne rugăm dimineața, dar și după-amiaza.

Iubesc școala deoarece sunt oameni buni, care ne ocrotesc și sunt pozitivi.”

Saleh Samia Maria,
Clasa a IV-a

CUVÂNT DE RĂMAS BUN

(pentru elevii din clasa a IV-a)

Iată-ne ajunși aproape de final...

Ne cuprinde nostalgia despărțirii și ne revin în memorie crâmpie de amintiri ale clipelor petrecute împreună, elevi și învățătoare.

Ați pășit acum patru ani pe drumul conoasterii, mai întâi timizi, apoi din ce în ce mai încrezători în forțele voastre. Ați ajuns la capăt de drum.

Din toamnă, veți păși pe alt drum, apoi o veți lua de la capăt, iar și iar. Atunci când vi se va părea greu ca s-o luați de la capăt, să nu uitați că orice sfârșit înseamnă un nou început. Asta înseamnă că vă așteaptă multe ore de studiu de aici înainte, dar la capătul drumului veți găsi satisfacții care vor compensa dificultățile pe care le-ați întâlnit în cale.

Fie ca Dumnezeu să vă călăuzească pașii în noua etapă a vieții voastre!

înv. Aurica Pintilie și Letiția Simionică

Gânduri la finalul clasei a IV-a

Iată că se apropie sfârșitul clasei a IV-a și parcă nici nu-mi vine să cred că timpul a trecut atât de repede! Parcă mai ieri am intrat în școală, aveam emoții și eram nelămurit unde trebuie să mă duc, care sunt colegii mei, cine este doamna învățătoare, ce-o să fac atâtea ore la școală...

Toate întrebările mele au primit răspuns, și, de atunci, din clasa I, am crescut în înălțime, în greutate, mi-a crescut numărul la papuci(40!) și cred eu că am mai crescut puțin și la minte!...

Am învățat să citesc și am descoperit cu ajutorul doamnelor învățătoare că în cărți se ascunde o lume magică, plină de înțelesuri. Am descoperit multe din tainele matematicii și am fost tare mândru de câte ori am reușit să rezolv o problemă mai grea. Am fost foarte încântat să învăț istorie, geografie, și, într-o vreme, am făcut o adevărată pasiune pentru pictat. Cât despre informatică, ce să spun, îmi place foarte mult, și, chiar mă gândesc să-mi găsească o meserie care să aibă de-a face cu calculatorul. Într-un cuvânt, pot să vă spun că mi-am dat seama de următorul lucru - toate obiectele sunt frumoase, importante, și că depinde numai de mine să fiu bun la învățătură.

Însă...tocmai pentru că atât de multe lucruri au depins de mine, am mai și greșit... Când mă gândesc cât de des mă pufnea râsul, fără să am motive serioase, stau și mă întreb, cum de nu m-au pedepsit doamnele mai aspru?! Grozav de mult mi-a plăcut să aud lucruri interesante la oră, dar și mai mult mi-au plăcut joaca, glumele mai mult sau mai puțin auzite de doamnele învățătoare și, mai ales, pauzele...Aș fi vrut să nu se mai termine! Niciodată nu m-am săturat de pauze, și, oricât de comic ar părea, de ele sunt legate foarte multe din amintirile mele din aceste clase primare.

Am avut bucuria să merg și în două excursii împreună cu colegii și iarăși am avut prilejul să adun amintiri frumoase și impresii de prin locurile pe unde am trecut...

Acum, la final de clasa a patra, mi se pare că mă simt din ce în ce mai legat de clasa aceasta, de banca în care am stat atâta timp, de parterul acestei cladiri, unde îl întâlnesc în fiecare dimineață pe domnul portar, zâmbindu-mi cu atâta bunătate și bucurie... Ce-i drept, parcă îmi mai amintesc și de altă încăpăre din școala asta... Biroul doamnei directoare Romaniuc, în care am „aterizat” în clasa a II-a pentru că alergam cât puteam de mult pe coridoarele școlii...

Oricum, puține sunt poznele și prostioarele pe care le-am făcut în școală, de care să nu fi știut și mama mea... sau tatăl meu... căci amândoi sunt profesori la această școală și așa, cum spun ei, m-au vegheat, adică, mai bine spus, au stat cu ochii pe mine.

Gândul meu final se îndreaptă cu recunoștință către doamnele învățătoare și către domnii profesori care ne-au învățat multe lucruri folositoare și care au avut răbdarea de a ne modela caracterul.

Cu prețuire și dragoste pentru școală,

Rareș Chelariu

O zi de școală

Când am ajuns la școală, am văzut copiii pe canapea cu cărți în mână. Era o liniște, de parcă eram doar eu în clasă. În pauză, m-am dus la prietenele mele: Deborah, Sara și Alexia. Ne-am jucat și am cântat. Doamna mi-a spus că am luat cea mai mare notă la test și m-a lăudat. Am fost foarte bucuroasă.

Niciodată nu aș vrea să mă mut de la această școală. Eu am fost fericită când eram la grădiniță și am aflat că merg la această școală.

Andreea Bârză
Clasa a II-a

Salutare, primăvară!

După o iarnă atât de geroasă, iată primii ghiocei!
Razele soarelui sunt din ce în ce mai călduțe. Pe câmp au apărut fel de fel de floricele: dedițeei, toporașii, viorelele.

Pe cer se vede o rândunică voioasă. Abia a venit din țările calde.În curând, vor zbura mii de fluturi. Albina harnică va colinda prin toate florile. În dumbrăvioară se va auzi cântecul cucului.

E așa de frumos! Ce să mai zic? Primăvara este ca o prințesă pe care o întâmpin cu urarea:

- Salutare, bine ai venit!

Ambrosă George
Clasa a II-a

Minunata primăvară

Primăvara e ca o fetiță zburdalnică. Ea are miresme date de minunatele floricele ce stau înăbușite în copaci. E un aer curat afară. Câmpiile pe timpul primăverii sunt pline cu flori, iar râurile se dezgheață.

Cel mai frumos moment e acela când ies ghioceii de sub plapuma de zăpadă. Ghioceii seamănă cu niște clopoței albi și firavi.

În pădure, animalele se trezesc la viață și încep să caute hrană, iar copacii înmuguresc. E o priveliște de nedescris!

Primăvara e minunată!

Patricia Roman
Clasa a III-a

Anotimpul preferat

Primăvara este anotimpul meu preferat, deoarece natura renaște după iarna cea friguroasă.

În aceste zile, baba Dochia își scutură furioasă cojoacele anunțând plecarea iernii.

Păsările migratoare se întorc în țara noastră refăcându-și cuiburile lăsate în toamnă.

Soarele se ridică semeț pe cer, încălzind cu razele sale mugurii copacilor, trezind întreaga natură la viață.

Primăvara, prin veselia și bucuria care o însoțesc rămâne anotimpul sufletului meu.

Iordache Georgiana
Clasa a III-a

Învățăm prin proiecte

Un proiect important a fost „Despre Eminescu”, în care a fost nevoie ca fiecare participant de grupă să memoreze câte o poezie de Eminescu, să facă desene și să aducă informații despre el.

Unul din cele mai interesante proiecte a fost „Cum să te porți”, în care am scris cum să ne purtăm fie la masă, petreceri, la joacă etc. Fiecare grupă s-a străduit să facă desene cât mai frumoase și să aducă informații bune, dar important a fost să învățăm ceva din acele lucruri.

Proiectul „Ion Creangă” a fost amuzant și frumos. În acest proiect trebuia să povestim poveștile „Dănilă Prepeleac” și „Prostia omenească”, să facem câte un desen. O grupă din clasă a făcut o scenetă de tot hazul.

Perju Smaranda Delia
Clasa a IV-a

Baloanele

Baloanele au viață scurtă.
Dacă vrei să nu le omori
Atunci lasa-le pe bățul
Pe care le-ai facut.
Dacă vine un copil mai mic
Atunci pune-le mai sus un pic
Ca să nu le spargă.
N-ai loc unde să le pui?
Atunci trimite-le la Dumnezeu.
Și vor avea viață lungă...

Noemi Ciamarra
Clasa a III-a

Îndemn

Dacă vreți să fiți niște copii buni la învățătură trebuie să fiți atenți la ore, să învățați și să vă faceți datoria. Respectați-vă pe voi, respectați-i pe părinții voștri luând note bune și fiind cuminți, pentru că vă dau bani pentru școală, onorați-L pe Dumnezeu prin comportamentul vostru și respectați-vă învățătorii și profesorii făcând liniște la ore.

Dacă vedeți un copil mai slab la învățătură, ajutați-l.

Leonte Robert
Clasa a IV-a

Primăvara

După lunga hibernare,
Apar razele de soare
Iarbă, flori și ghiocei
Iar pe câmp turme de miei.

Apar florile-n grădină
Mugurași-ncep să vină
Se-aud zumzete de-albină
Toți se-ncântă de lumină.

Ana-Maria Climatiano
Clasa a III-a

Martirul viu

Dacă ți s-ar întâmpla să fii arestat și închis într-o temniță datorită activităților tale religioase, cum ai reacționa? Richard Wurmbrand a fost omul care a trăit astfel de experiențe și mesajul lui permanent a fost : „*iubiți-i pe persecutori, și încercați să-i câștigați pentru Christos*“.

Poate vă întrebați cine a fost Richard Wurmbrand, acest martir viu, cum l-

au numit conducătorii creștini? Ei bine, Richard Wurmbrand s-a născut în București la 24 martie 1909, într-o familie de evrei. Rămâne orfan de tată la vârsta de 9 ani și astfel urmează o copilărie trăită în sărăcie.

Adolescentul Wurmbrand este atras de comunism, însă după câteva evenimente neplăcute se hotărăște să renunțe la comunism, întrucât vede în ea o speranță falsă pentru oamenii asupriți.

În 1936 se convertește la creștinism și devine misionar printre evrei. Sute de evrei se pare că ar fi fost convertiți la creștinism prin activitatea sa din acel timp. El predică pretutindeni iubirea creștină și iertarea în numele lui Christos.

La un moment dat, Richard declară public că „datoria slujitorilor lui Dumnezeu este de a-L slăvi pe El, și nu puterea trecătoare, pământească”. Prin acest act curajos soarta sa este pecetluită și astfel este privat de mulți ani de libertate. Este arestat în 1948, condamnat la 20 de ani de închisoare pentru trădare. Urmează ani grei de temniță pentru Richard Wurmbrand.

După patrusprezece ani de închisoare este eliberat și părăsește țara împreună cu familia, stabilindu-se în Statele Unite, unde înființează misiunea creștină *Glasul martirilor*. Pastorul Wurmbrand a fost activ, a vorbit și a călătorit pentru Misiune până la vârsta de peste 85 de ani. În ultimii 5 ani a fost ținut la pat, din cauza unei boli.

El a fost omul care a alungat întunericul din sufletele a milioane de oameni. Poate cea mai frumoasă descriere a ceea ce a fost Richard Wurmbrand este dată de el însuși:

“*Ce am de spus despre mine însumi este mult mai simplu; sunt un creștin obișnuit care a trăit în împrejurări foarte neobișnuite.*”

înv. Simona Croitoru

★★★★

Mai întâi caracterul

„Caracterul se făurește prin deprinderile mărunte și simple ale vieții de toate zilele” (Fr. W. Frster)

Recunoștința

Definiție: „A le arăta celorlalți, prin cuvinte și prin fapte, faptul că mi-au făcut bine.”

EU VOI:

- **arăta părinților și profesorilor mei că îi apreciez.**
- **scrie bilețele de mulțumire.**
- **avea grijă de lucrurile mele.**
- **fi mulțumit cu ce am.**
- **ține cont de lucrurile bune, mai degrabă decât de greutățile mele.**

Au fost evidențiați pentru că au manifestat recunoștință într-un mod special:

Clasa I:

Perju Teodora, David Delia, Deaconescu Mălina, Deaconescu Ioana, Iftode Codruț, Pricope Ștefan, Mihalache Patrick, Mărginean Sebastian, Vezeteu Alexandru.

Clasa a II-a:

Dascălu Sara, Ilie Stefan Emanuel, Trifan Alexandru, Roibu Vlad, Toma Mara, Ursache Deborah.

Clasa a III-a:

Balan George, Roman Patricia, Ciubotariu Ștefan, Iordache Georgiana, Ambrosie Andrei, Chișcaru Ștefan, Mereuță Andreea-Măriuca.

Clasa a IV-a:

Saleh Samia, Prepeliță Andrei, Leonte Robert, Sava Iosif, Chișescu Robert, Antonesei Andrei, Rândașu Lăcrămioara, Baci Sabina.

„Caracterul fără inteligență poate mult, dar inteligența fără caracter nu poate nimic.” (Cicero)

Muguri, tinere condeie

Un școlar fericit

Am ajuns la școală. Ce frumos e la ora de muzică! Mie îmi place să scriu la matematică, română. Îmi place în clasă pentru că e curat, plăcut, cald. Mie îmi place aici pentru că facem temele. La ora de sport că jucăm jocuri frumoase.

Înainte doamna învățătoare ne lăsa să ne jucăm cu mingea. După o săptămână ne-a luat mingea.

Dar ne-a făcut un bine.

Pentru că puteam să dăm tablourile pe jos, să murdărim pereții.

E așa de plăcut la școală!

Ilie Emanuel

Clasa I

Păduraru Janine
Clasa a IV-a

O nouă familie

Iată că a trecut un an de când am făcut primii pași în Colegiul „Richard Wurmbrand”. În prima zi de școală am fost întâmpinată cu multă căldură de doamna învățătoare și de colectivul clasei a III-a B.

Aici am descoperit niște colegi minunați, care mi-au devenit prieteni în cel mai scurt timp.

Integrarea mea nu a fost o problemă deoarece am constatat că școala poate fi un loc atractiv. Am fost ajutată ori de câte ori am avut nevoie de doamnele învățătoare și de colegi.

Aici am dobândit încrederea în mine și școala a căpătat un alt sens în ochii mei.

Pasărea floare

Într-un amurg de primăvară, în frunzișul unui copăcel se adăposti o pasăre mică, cenușie și înspăimântată. Tremura ușor. Părea bolnavă. Se agățase de o ramură subțire.

Copăcelul ar fi vrut să o ajute într-un fel, s-o facă sănătoasă, dar nu se pricepea deloc. Își aminti de făgăduința Lunii de a-l ajuta la nevoie.

Privi în sus, spre cer. Luna sclipea învăluită în mătăsurile ei de argint. Lângă el, pasărea dădea să moară. Copăcelul chemă Luna în ajutor.

- Nu-i pe moarte, e doar obosită, spuse Luna. Parfumul florilor o s-o învieze.
- Parfumul florilor? Dar nu sunt flori aproape. Ce-i de făcut?
- Știu eu! zise Luna.

Și îi arătă copacului unde sunt flori. Cei doi au dus pasărea la locul potrivit. Ca prin farmec, între florile înmiresmate, pasărea începea să-și revină. Luna și copăcelul începură să se bucure.

Astfel pasărea și-a revenit și a rămas recunoscătoare florilor surori, dar și față de Lună și de copăcelul rămuror.

Andreea Măriuca Mereuță

Clasa a III-a

Serbările noastre

Daruri pentru Pruncul Isus

Odată cu venirea iernii norii au început să dăruiască pământului zăpada cristalină, care se așterne formând un covor alb, curat, care ne încântă privirile.

Acest lucru dă de veste că se apropie un moment mult așteptat cu toții, sărbătorile de iarnă, care adună oamenii împreună, amintindu-le încă odată ce înseamnă să dăruiești și să primești.

Familia Colegiului „Richard Wurmbrand” s-a unit și ea în minunatul decor al Crăciunului pentru a-L sărbători pe cel care a venit la noi dăruindu-ne iertarea, Domnul Isus.

Nimeni nu a rămas mai prejos, fiecare persoană, de la mic la mare, contribuind la realizarea unui program deosebit care a încântat ființa umană până în adâncul sufletului.

Domnul director ne-a uimit prin colindul cântat cu câțiva elevi de la liceu, dovedind încă o dată unitatea și dragostea dintre membrii școlii indiferent de vârstă sau funcție.

Elevii de la primar au colindat publicul, amintindu-ne de nașterea Mântuitorului în ieslea săracă din Betleem. Juniorii școlii, reprezentați de cei de la grădiniță, n-au rămas mai prejos, cucerind audiența prin talentul lor de artiști, lucru dovedit de sceneta interpretată cu mult tact și inocență.

Să nu uităm de corul și formația școlii, care au completat întreg programul, sensibilizându-ne prin cântecele lor alese, reușind să ne deconecteze cu adevărat de la probeme și grijurile care ne urmăresc zi de zi.

Au fost momente de neuitat petrecute în jurul ieslei Domnului Isus.

înv. Luca Irina

Serbarea Crăciunului

Mulți oameni cred că sărbătoarea Crăciunului este doar o sărbătoare cu multă mâncare. Dar nu e așa! Crăciunul înseamnă că Domnul Isus a venit din cer să moară pentru noi.

Biserica noastră a organizat o serbare în cinstea nașterii Domnului Isus. Împreună cu alți copii am cântat cântece și am recitat poezii care vorbeau despre pruncul Isus născut într-o iesle. Am avut emoții, însă emoțiile nu erau așa de mari încât să nu recit poezia care am învățat-o pentru serbarea aceasta. Am avut un timp minunat împreună cu părinții și alți cunoscuți. Toți copiii, la sfârșit, am primit cadouri frumoase. Apoi am mers acasă împreună cu părinții și am avut o masă îmbelșugată.

Haideți atunci când vine Crăciunul să ne amintim de nașterea pruncului Isus într-o iesle, nu doar să ne bucurăm de bucatele alese pregătite cu ocazia acestei sărbători.

Robert Leonte
Clasa a IV-a

Pe mine m-a ajutat foarte mult opționalul “Mai întâi caracterul”, deoarece am învățat să fiu responsabil pentru ceea ce fac sau trebuie să fac, am învățat să respect pe cei din jurul meu, inclusiv pe ceilalți copii, nu doar pe adulți.

Am observat că îmi efectuez temele cu mai mult simț de răspundere și sunt mai generos, dar mai am momente, din păcate, când nu pun în practică ceea ce am învățat și îmi fac propriile reguli pe care le pun în aplicare.

Îi rog pe toți copiii să nu facă așa, ca mine, să pună în practică tot ce învață la opționalul “Mai întâi caracterul”.

Andonesei Andrei Ștefan
Clasa a IV-a

Dragă tată,

Îți sunt recunoscător că faci sacrificii pentru mine și pentru că muncești pentru ca eu să merg la școală.

Mulțumesc că stai cu mine acasă și că te joci cu mine chiar dacă ai fi vrut să te odihnești.

Mulțumesc că ai grijă de mine și că ești alături la bine și la greu.

Îți mulțumesc că mă iei și mă duci de la școală și că mă ajuți la teme.

Mulțumesc că ai făcut toate aceste lucruri pentru mine. Știu că tu ai făcut mai multe lucruri pentru mine și-ți mulțumesc.

Al tău fiu,
Robert Leonte

„Nici o datorie nu este mai urgentă decât aceea de a mulțumi.”

– Sfântul Ambrosie

Îl laud pe Dumnezeu și îi mulțumesc pentru parinții mei.

(Teodor, Eduard, Ștefan, Elena, Mara – clasa a II-a)

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ploaie și pentru flori.

(Irina și Andreea – clasa a II-a)

Le mulțumesc părinților pentru grija pe care mi-o poartă și pentru dragostea lor.

(George, Emi, Octavian – clasa a II-a)

Îl laud pe Dumnezeu pentru chipul frumos pe care îl am.

(Debora, Sara, Alexia – clasa a II-a)

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru pâinea din fiecare zi și pentru lapte.

(Călin, Cătălin, Alex, Andrei – clasa a II-a)

Dincolo de porțile școlii

La expoziția de flori din Copou

La Grădina Botanică din Iași

În mijlocul naturii

Sportivi și... sănătoși

Cum ne comportăm la spectacol?

Mai merită să ne preocupăm de bunele maniere? Oare, nu au devenit cumva inutile? Putem răspunde într-un singur mod: buna creștere nu este și nu va deveni niciodată inutilă, pentru că ea îl va face pe om să se respecte în primul rând pe sine.

Educația unui copil nu se limitează doar la a-l învăța să scrie, să citească și să calculeze. El trebuie să învețe și cum să se comporte cu ceilalți, iar aceasta e răspunderea noastră, a cadrelor didactice și a părinților deopotrivă. Să-i obișnuim de mici cu bunele maniere este cheia către succesul lor social.

Ar fi ideal ca elevii noștri să adopte un comportament model atunci când merg la un spectacol. Din păcate, am observat multe comportamente necuviincioase. De multe ori, mergând pe stradă, elevii sunt gălăgioși, se înghesuie la intrarea în sală, în timpul spectacolului îi deranjează pe cei care se află în fața lor, motivând că nu se vede bine, vorbesc tare, fac aprecieri, comentează scenele sau dau sfaturi actorilor, în loc să-i aplaude pe actori, îi fluieră, se ridică și gesticulează nepotrivit. Încep să se îmbrace, să se pregătească de plecare înainte ca spectacolul să se termine. Acum e important să ne amintim despre comportamentul pe care trebuie să-l avem atunci când suntem la un spectacol. Iată câteva sfaturi pentru voi, dragi copii atunci când mergeți la un spectacol:

- dacă te afli într-un loc aglomerat, nu este politicos să-i lovești pe ceilalți pentru a-ți face loc să înaintezi;
- la teatru trebuie să ai o ținută îngrijită;
- privește în liniște spectacolul, fără a fi gălăgios;
- nu desfaci pachete care foșnesc, nu ronțai dulciuri
- nu râzi în hohote, nu fluieri
- la sfârșit te ridici de pe scaun și răsplătești actorii cu aplauze;
- după ce s-a terminat spectacolul așteaptă să se aprindă luminile și părăsește sala în liniște, fără să-i deranjezi pe ceilalți;

Un proverb indian spune că „florii i se cere parfum, iar omului politețe”. Respectul, politețea se învață în familie și încă de la o vârstă foarte mică. Acest aspect este foarte important deoarece va creiona modul în care copilul se va comporta în primul rând cu sine și mai apoi cu cei din jur.

înv. Simona Croitoru

★★★★

